

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **O. K.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Žitná 45, Praha 1, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2004, č. j. 33 Cad 99/2004 - 21,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2004, č. j. 33 Cad 99/2004 – 21, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou Krajskému soudu v Brně dožaduje zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2004, č. X, kterým byla zamítnuta její žádost o přiznání rozdílu mezi důchody, které jsou jí vypláceny podle předpisů Slovenské republiky a České republiky ve vztahu k výši důchodu, jenž by byl přiznán výlučně podle předpisů České republiky.

Procesní vývoj projednání této žaloby je účastníkům znám, proto jej nebude Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí nadbytečně přepisovat; krajský soud žalobu v roce 2004 zamítl, kasační stížnost stěžovatelky zamítl Nejvyšší správní soud dne 25. 1. 2006, pod č. j. 4 Ads 5/2005 - 45. Tento rozsudek byl zrušen Ústavním soudem nálezem ze dne 6. 3. 2008, sp. zn. II. ÚS 156/06.

Nejvyšší správní soud veden principy procesní ekonomie a vycházející z faktu, že účastníci řízení znají argumentaci krajského soudu, jsou seznámeni z předchozích fází řízení s kasačními námitkami, nepovažuje za potřebné tuto argumentaci předestírat a za použití nálezu Ústavního soudu ji vyvracet (argumentaci krajského soudu) či kasačním námitkám dávat za pravdu. Ústavní soud totiž v bodu č. 19 svého nálezu odkázal na jmenovitě označené dřívější nálezy, a to nálezy sp. zn. II. ÚS 405/02, sp. zn. III. ÚS 252/04, sp. zn. IV. ÚS 158/04, sp. zn. Pl. ÚS 4/06, sp. zn. IV. ÚS 301/05 a sp. zn. IV. ÚS 298/06, ve kterých vyložil, jak je třeba při uplatnění práva jednotlivce na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří podle čl. 30 odst. 1 Listiny interpretovat

a aplikovat příslušná zákonná ustanovení, resp. jak nahlížet na čl. 20 Smlouvy uzavřené mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení či nařízení Rady (EHS) č. 1408/71, v bodu 21 odkázal na prezentaci právních závěrů v předmětných nálezech, zdůraznil precedenční závaznost nálezů Ústavního soudu a povinnost jejich respektování Nejvyšším správním soudem, a v bodu 22 potom Ústavní soud konstatoval, že závěry, k nimž dospěl v odkazovaných dřívějších nálezech, se plně vztahují i na projednávanou věc a pro řešení dané věci obecnými soudy představují zákon v materiálním slova smyslu.

Za této situace, kdy tvrzený nárok žalobkyně vyvěrá toliko z interpretace ústavněprávních principů, není možno závěry Ústavního soudu nikterak modifikovat interpretací Nejvyšším správním soudem. Je proto nutno při posouzení kasačních námitek (i námitek žalobních) vyjít ze závěrů obsažených v odkazovaných nálezech Ústavního soudu, jichž se nález Ústavního soudu ze dne 6. 3. 2008, sp. zn. II. ÚS 156/06, dovolává. Ústavní soud v nyní citovaném nálezu (sp. zn. II. ÚS 156/06) toliko podtrhuje, že podrobnou prezentaci právních závěrů těchto nálezů předložil v odůvodnění nálezu sp. zn. 301/05 (část II. C, body 100 až 113), rovněž se zde vyjádřil s odkazem na závěry plenárního nálezu Pl. ÚS 4/06 k problematice precedenční závaznosti nálezů Ústavního soudu, jejich respektování Nejvyšším správním soudem, či možnosti jim konkurovat svými úvahami (body 59 až 98 a body 114 až 119). Dále Ústavní soud připomíná, že v závěru nálezu sp. zn. 301/05 se podrobněji vyjádřil i k otázce závazků České republiky vyplývajících z mezinárodního práva veřejného (body 125 až 132), k dopadu smlouvy o sociálním zabezpečení uzavřené mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, jakož i Nařízením Rady (EHS) 1408/71 (body 133 až 135) a zabýval se konkurujícími úvahami Nejvyššího správního soudu, které ho nepřesvědčily o potřebě modifikovat vlastní rozhodovací praxi opírající se o ústavně právní výklad řešené problematiky (bod 136).

Žalovaná bude muset taktéž vyjít ze závěrů obsažených ve shora citovaných nálezech, a za této situace bude na ní, aby výši platby stanovila a odůvodnila.

Závěry Ústavního soudu v nálezu sp. zn. II. ÚS 156/06, kterými je zdejší soud vázán, tedy představují i názor, jímž zavazuje zdejší soud Krajský soud v Brně. Napadený rozsudek se proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušuje a věc se vrací tomuto sudu k dalšímu řízení. Přitom je zřejmé, že jediným možným postupem je zrušit rozhodnutí žalované a zavázat ji názorem vyvěrajícím z citovaného nálezu Ústavního soudu. Žalovaná bude muset taktéž vyjít ze závěrů obsažených ve shora citovaných nálezech, a za této situace bude na ní, aby výši platby stanovila a odůvodnila.

V řízení před krajským soudem bude rozhodnuto i o nákladech řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu